

תהלים קורן

משוש כל הארץ

הוצאת קורן ירושלים

תהלים קורן
משוש כל הארץ

מהדורה ראשונה © 2018

הוצאת קורן ירושלים

ת"ד 4044 ירושלים 9104001

טל': 02-6330533 פקס: 02-6330534

www.korenpub.com

© כל הזכויות שמורות על גופן תנ"ך קורן, 1962. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2018

© כל הזכויות שמורות על גופן סידור קורן, 1981. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2018

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא לאור.

מהדורת קורן, מסת"ב: 1-962-301-965-978

שפע ברכות

בהיכנסכם בנועם עול המצוות
ברכתנו לכם שלוחה, שתגדלו ותפרחו לתפארה
להיות נאמנים למשפחתכם, לעמכם ולארצכם.

עדייכם לגאון ולגדולה לתפארת משפחתכם הדגולה
תהא ברכת שמיים לראשכם והשכינה שרויה במעשה ידיכם
ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

”יברכך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחנך,
ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום”

בברכה

רבנות משטרת ישראל

בעזרת האל הרחמן

דַּע, כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל בְּשִׁדְהָ, אֵיזוֹ כָּל הַעֲשָׂבִים כָּלָם בָּאִין בְּתוֹךְ
הַתְּפִלָּה וּמְסִיעֵין לוֹ, וְנוֹתְנִין לוֹ פֶּחַ בְּתִפְלָתוֹ. וְזֶה בְּחִינַת שְׁנֵי קְרֵאוֹת
הַתְּפִלָּה שִׁיחָה, בְּחִינַת: "שִׁיחַ הַשְּׂדֵה", שְׂכַל שִׁיחַ הַשְּׂדֵה נוֹתְנִין פֶּחַ
וְסִינֵעַ בְּתִפְלָתוֹ. (ליקוטי מוהר"ן חלק ב תורה י"א)

דוד מלך ישראל מלמד אותנו בספר זה להגביה את עינינו, לישא את ליבנו ולפרוס את כפינו אל היושב בשמים. כשהעיניים דומעות, כשהלב מלא גיל או כשהידיים מחבקות, בכל מצב דוד רואה הזדמנות לשתף את הקדוש ברוך הוא. הוא אינו כלוא בעצמו, לא בשעת התגעשות רגש כלשהו וגם לא במצבי חוסר אונים - אלא הוא חוזר ופונה לבורא ובכך גם מורה לנו לגאול את עצמנו מהבדידות שאנחנו גוזרים על עצמנו, לא פעם, בנסיבות מאתגרות. כמו דוד, עלינו גם כן לשמור על ערוץ שיח תמידי עם שומע תפילות.

לא רק האדם עובר מנעד עצום של חוויות והתמודדויות במהלך יומו וחיו - גם הטבע הרבגוני נתון לתהפוכות בלי הפסק. פעמים רבות שאנחנו מביטים בטבע ומתבוננים בעוצמה ובעדינות שבו. ואלה מרשימות כל כך עד שברור הוא שאירועי הטבע אינם רק 'מתרחשים'. הם מתבטאים: הטבע קורן ואף מבקש לשאת תפילה, לזעוק זעקה, לפצוח בשירה. אך הטבע - הדומם, הצומח והחי - הוא אילם, ואילו האדם מדבר ומסוגל בשפה ברורה ובנעימה צלולה לפנות פנייה מובהקת ליוצר כול. האדם מיוחד ביכולתו לעמוד לפני אלוהיו מוכוון ומודע באופן מלא, ולנקוב במילים מדויקות המיועדות לאוזני בוראו. אדם העומד בחיק הטבע ונושא תפילה לה; פותח ערוץ שיח שדרכו יכולות כל התפילות האילמות של הטבע הסובב אותו לעלות אל אלוה כל בריות. הוא יזעק את זעקתו ואת זעקת הגדי המפוחד, השיבולת הצמאה והר הגעש הרוותח; הוא יצהל את צהלתו ואת צהלת המים הפורצים, הניצנים הפורחים והיעל שמצא פירות. אחרי שהאדם פונה לא רק לצורכו הפרטי אלא הוא כשפתיים של התנועה הקיימת במציאות כולה והוא חלק ממנה, הוא משמיע במרום קול קיומי-יקומי, כמו שירת המלאכים הכללית הנוגעת לעולם כולו ולכל הגלקסיות הרבות.

מסיבה זו יש בספר תהלים השראה רבה כל כך מהטבע. דוד - כרועה המטייל, כלוחם הצועד למרחקים, כנמלט הנאבק למצוא חרכים החומקים מן העין - נפגש שוב ושוב עם גולמויותו של הטבע בגיל שלו, בזעקתו ובערגתו לבורא, ולמד לשזור

את מבעי הטבע עם פניותיו האישיות לה' בעקבות ההתרחשויות בחייו. לכן יש בתהלים יותר ממאתיים אוכורים של אלמנטים מהטבע. את השזירה הזאת אנחנו מבקשים להעניק לקורא במהדורה זו, או לכל הפחות להעניק לו כלים להזדהות עם השזירה הנוכחת במזמוריו של נעים זמירות ישראל.

על ההפקה כולה ניצח אבישי מגנצא. העיצוב המוקפד הוא פרי מלאכתם של רינה בן גל ואליהו משגב, בעזרתם של צליל אשל, תני בייער, שירה טאובר, יהודית כהן ודנה נאור. הרב ינון חן ואפרת גרוס הגיהו את הספר וערכו את המבואות מאת רבי מנחם המאירי שליקט גלעד קרני. תקוותנו היא שהקורא ילמד להיות שופר של הטבע, ייקח את הספר החוצה ויתפלל את תפילת הבריאה בחיק האומנות האלוהית האדירה.

יהושע מילר, עורך ראשי
הוצאת קורן ירושלים

יְהִלְלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ יַמִּים וְכָל רֵמֶשׂ בָּם
(תהלים סט, לה)

תהלים

פרק א

כוונת המזמור לשבח מעלת החכמה, ושהיא תכלית שלמות האדם, ושראוי להיות כל פעולותיו פונות אל זה התכלית הנכבד.

א אֲשֶׁר־יֵאֱמַר

ספר ראשון
ליום ראשון
א לחודש

אֲשֶׁר ׀ לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים

וּבַדְרֹךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד

וּבְמוֹשָׁב לֵעִים לֹא יָשָׁב:

ב כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חָפְצוּ

וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵה:

ג וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־פְּלָגֵי מַיִם

אֲשֶׁר פֵּרִיו ׀ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעָלְהוּ לֹא־יִבּוֹל

וְכָל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יַעֲלִיחַ:

ד לֹא־כֵן הַרְשָׁעִים

כִּי אִם־כַּמֵּץ אֲשֶׁר־תִּדְפְּנוּ רוּחַ:

ה עַל־כֵּן ׀ לֹא־יִקְמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט

וְחַטָּאִים בְּעֵדַת צְדִיקִים:

ו כִּי־יִוְדַע יְהוָה דְרֹךְ צְדִיקִים

וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֵּאבֵד:

פרק ב

רבותינו ז"ל כתבו (ברכות ט, ב), שהכול מזמור אחד (מזמורים א וב), ואולי כוונת רבותינו ז"ל, שאף על פי שהם שניים, הכול עניין אחד. אבל לפי הפשט יראה שהוא נאמר על עניין אחר. דעת רוב מפרשים שאמר דוד בתחלת מלכותו, או משורר אחר עליו, על אותו זמן שנתקבצו הגוים עליו. ועל נסים אלו וניצוחין שעשה בתחילת מלכותו שבח את האל, ושורר הוא או אחר עליו.

א לְמַה רָגַשׁוּ גוֹיִם

וְלֹא־אֲמִים יִהְיֶה-דְרִיק:

ב יִתְיַצְּבוּ | מַלְכֵי-אֲרָץ

וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ-יַחַד

עַל-יְהוָה וְעַל-מְשִׁיחוֹ:

ג נִנְתְּקָה אֶת-מוֹסְרוֹתֵימוֹ

וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ:

ד יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק

אֲדֹנָי יִלְעַג-לָמוֹ:

ה אִזּוּ יִדְבַר אֱלֹהֵימוֹ בְּאָפוֹ

וּבַחֲרוֹנוֹ יִבְהַלְמוֹ:

ו וְאֲנִי נִסְכַּתִּי מִלְּכֵי

עַל-צִיּוֹן הַר-קְדְּשֵׁי:

וְאֶסְפְּרָה אֶל חֹק
יְהוָה אֲמַר אֵלַי בְּנֵי-אַתָּה
אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶתֶיךָ:
ח שְׂאֵל מִמֶּנִּי וְאַתָּנָה גוֹיִם נַחֲלֶתֶךָ
וְאַחֲזֶתֶךָ אֶפְסֵי-אֲרֶץ:

ט תִּרְעֵם בְּשַׁבַּט בְּרוֹזל

בְּכִלְי יוֹעַר תִּנְפְּצִים:

י וְעַתָּה מְלָכִים הַשְׁפִּילוּ

הוֹסְרוּ שִׁפְטֵי אֲרֶץ:

יא עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה בִּירֵאָה

וְגִילוּ בְּרַעְדָּה:

יב נִשְׁקוּ־בַר פֶּן־יֵאָנֵף | וְתֵאבְדוּ דְרֹךְ

כִּי־יִבְעַר כִּמְעַט אֲפֹ אֲשֶׁר־י כָּל־חוֹסֵי בוֹ:

פרק ג

רבותינו עליהם השלום שאלו (ברכות ז, ב): "מזמור לדוד? – 'בכיה' מיבעי ליה (=צריך היה לומר)!"... ומכל מקום, לפי הפשט, לא חל עליהם שם 'מזמור' בשעת מעשה, אלא אחר שניצל היה מחבר שירתו, עד שאסף את כולם וקבעם לשיר לבית המקדש.

א מזמור לדוד

בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנֹו:

ב יהוה מה־רבו ערי

רְבִים קָמִים עָלָי:

ג רבים אמרים לנפשי

אִין יִשׁוּעָתָה לֹו בְּאֱלֹהִים סְלָה:

ד ואתה יהוה מגן בעדי

כְּבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי:

ה קולי אל־יהוה אקרא

ויענני מהר קדשו סְלָה:

ו אני שכבתי ואישנה

הַקִּיצוֹתֵי כִי יִהוּה יִסְמְכֵנִי:

ז לא־אירא מרבבות עם

אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי:

ח קוֹמֵה יְהוָה | הוֹשִׁיעַנִי אֱלֹהֵי
כִּי-הִפִּיתָ אֶת-כָּל-אֵיבֵי לְחֵי
שְׁנֵי רָשָׁעִים שְׁבֵרֶת:
ט לִיהוָה הִישׁוּעָה
עַל-עַמְּךָ בִּרְכַתְךָ סֵלָה:

פרק ד

המזמור הזה גם הוא נאמר בזמן מלחמת אבשלום, שהיו רוב בני ישראל מבזים אותו ונאספים להילחם עליו.

א לְמַנְצַח בְּנִגִּינֹת מִזְמוֹר לְדָוִד:
ב בְּקִרְאֵי עֲנִי | אֱלֹהֵי צְדָקִי
בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי
חֲנִנִי וְשָׁמַעַתְּ פִּלְתִּי:
ג בְּנֵי-אִישׁ
עַד-מָה כְבוֹדִי לְכַלְמָה
תֵּאָהֱבוּן רִיק
תִּבְקְשׁוּ כִזָּב סֵלָה:

ד וְדַעוּ כִּי־הַפֶּלֶה יִהְיֶה חֶסֶד לֹ
יִהְיֶה יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹיוֹ:
ה רְגִזּוּ וְאַל־תַּחֲטְאוּ
אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל־מִשְׁכַּבְּכֶם
וּדְמוּ סֵלָה:

ו זְבַחוּ זְבַח־עֶדֶק
וּבְטַחוּ אֶל־יְהוָה:
ז רְבִים אִמְרִים מִי־יִרְאֵנוּ טוֹב
נִסֵּה־עֲלֵינוּ אֹר פְּנִיךָ יְהוָה:
ח נָתַתָּה שִׂמְחָה בְּלִבִּי
מֵעֵת דָּגַנְס וּתִירוֹשׁ רַבּוֹ:
ט בְּשָׁלוֹם יַחֲדוּ אֲשַׁכְּבָה וְאִישׁוֹ
כִּי־אַתָּה יְהוָה לְבַדּוֹ
לְבַטַּח תּוֹשִׁיבֵנִי:

פרק ה

המזמור דומה לשלפניו, להיותו נאמר כנגד אויבים שהיו לדוד בישראל, ומתנכלים עליו להעביר המלכות ממנו; אם על אבשלום, אם על אחרים.

א לְמִנְצַח אֱלֹהֵי הַנְּחִילוֹת

מִזְמוֹר לְדָוִד:

ב אֲמַרִי הַאֲזִינָה וַיְהוֶה

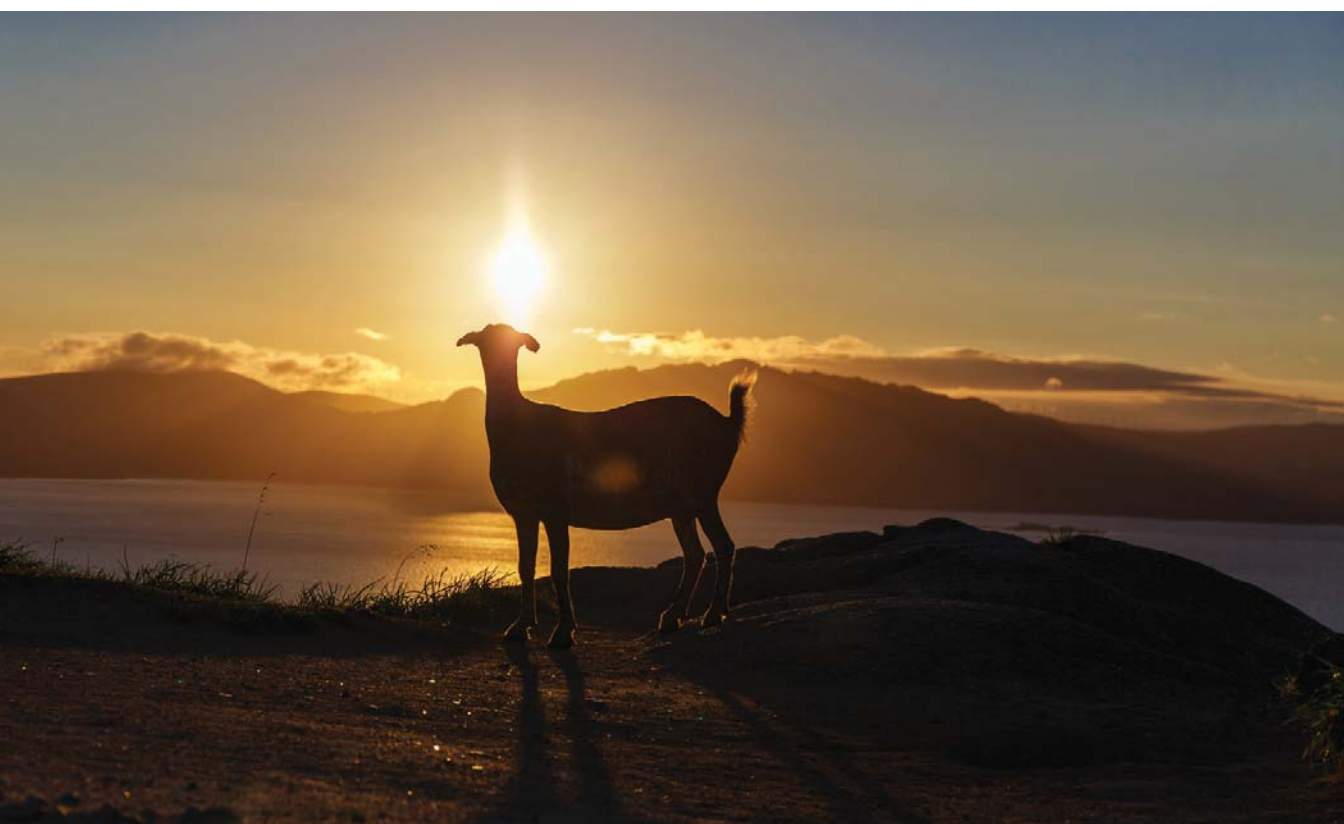
בִּינָה הַגִּיגִי:

ג הַקְּשִׁיבָה וַלְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכִי וְאֱלֹהֵי

כִּי־אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל:

ד יְהוֶה בְּקֶרֶת תִּשְׁמַע קוֹלִי

בְּקֶרֶת אֶעֱרֹךְ־לְךָ וְאֶצְפֶּה:

ה כִּי ׀ לֹא אֵל-חֲפִיץ רָשָׁע ׀ אֶתָּה

לֹא יִגְדֹךָ רָע׃

ו לֹא-יִתְיַצְבוּ הוֹלָלִים לְנֶגְדַי עֵינֶיךָ

שָׁנֵאתָ כָּל-פְּעָלַי אֹן׃

ז תֹּאבֵד דְּבָרַי כֶּזֶב

ח אִישׁ-דָּמִים וּמְרֹמָה יִתְעַב ׀ יְהוָה׃

ט וְאֲנִי בְּרַב חֶסֶדְךָ אֲבוֹא בֵיתְךָ

י אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל-הַיֵּכָל-קֹדֶשְׁךָ בִּירְאֶתְךָ׃

יא יְהוָה ׀ נִחַנִּי בְּצַדִּיקֹתֶיךָ לְמַעַן שׁוֹדְרֵי

יב הַיֵּשֶׁר לְפָנַי דָּרְכְךָ׃

הוֹשֵׁד

יג כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קְרִבָּם הַיּוֹת

יד קָבַר-פְּתוּחַ גִּרְנָם

טו לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוֹן׃

טז הָאֱשִׁימָם ׀ אֱלֹהִים

יז יַפְלוּ מִמַּעַצוֹתֵיהֶם

יח בְּרַב פְּשָׁעֵיהֶם הִדְיָחְמוּ

יט כִּי מְרוּ בְךָ׃

יב וישמחו כל־חוסי בך
לעולם ירננו
ותסך עלימו
ויעלצו בך אהבי שמך:
יג כי־אתה תברך צדיק יהוה
כצנה רצון תעטרנו:

פרק ו

לפי הפשט ייראה, שאמרו על שניצל מחולי ארוך, והודה לאל על הצלתו ועל העדר שמחת אויביו.

א למנצח בנגינות על־השמינית
מזמור לדוד:
ב יהוה אל־באפך תוכיחני
ואל־בחמתך תיסרני:
ג חנני יהוה כי אמלל אני
רפאני יהוה כי נבהלו עצמי:

ד וּנְפְשִׁי נִבְהֵלָה מְאֹד

וְאֶת־יְהוָה עַד־מָתִי:

ה שׁוֹבָה יְהוָה חֲלֵצָה נַפְשִׁי

הוֹשִׁיעַנִי לְמַעַן חֲסֹדְךָ:

ו כִּי אֵין בַּמּוֹת זְכָרְךָ

בְּשֵׁאוֹל מִי יוֹדֵה־לְךָ:

ז יַגִּיעַתִּי | בְּאַנְחָתִי

אֲשַׁחֲהַ בְּכָל־לַיְלָה מִטַּתִּי

בְּדַמְעֹתַי עֲרֹשֵׁי אִמְסָה:

ח עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַם עֵינִי

עֲתָקָה בְּכָל־צוּרָי:

ט סוּרוּ מִמֶּנִּי כָל־פְּעֻלֵי אֹזן

כִּי־שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי:

י שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי

יְהוָה תִּפְלֹתִי יִקַּח:

יא יִבְשׂוּ | וַיִּבְהֲלוּ מְאֹד כָּל־אֵיבֵי

יִשְׁבּוּ יִבְשׂוּ רַגְע:

פרק ז

עניין המזמור התבאר בתוכו, שהיה על ענייני כוש בן ימיני. ונראה, שהיה אויב לו ומצר לו הרבה. ורבותינו פירשו (מועד קטן טז, ב) שעל שאול אמרו, וכן נראה. ומפני שהטיח דברים כנגדו ביותר מדי, לא רצה לפרסם לכתוב שמו בהדיא, כעניין "גם במדעך מלך אל תקלל" (קהלת י, כ).

א שִׁיזוֹן לְדָוִד

אֲשֶׁר-שָׂר לַיהוָה

עַל-דְּבַר־כּוֹשׁ בֶּן-יְמִינִי:

ב יְהוָה אֱלֹהֵי בְךָ חֲסִיתִי

הוֹשִׁיעַנִי מִכָּל-רָדְפָי וְהַצִּילֵנִי:

ג פֶּן־יִטְרַף כְּאַרְיֵה נִפְשֵׁי

פִּרְק וְאֵין מִצִּיל:

ד יְהוֹה אֱלֹהֵי אִם־עֲשִׂיתִי זֹאת

אִם־יֵשׁ־עוֹל בְּכַפִּי:

ה אִם־גְּמַלְתִּי שׁוֹלְמֵי דַעַ

וְאַחֲלָצָה צוֹרְרֵי רִיקָם:

ו יִרְדֹּף אוֹיֵב וְנִפְשֵׁי וַיִּשָּׂג

וַיִּרְמֹס לְאַרְצָן חַיִּי

וְכִבּוּדֵי וְלַעֲפָר יִשְׁכֵּן סִלְהָ:

ז קוֹמָה יְהוֹה וּבְאַפְּךָ

הַנְּשֵׂא בְּעֵבְרוֹת צוֹרְרֵי

וְעוֹדָה אֵלַי מִשֹּׁפֵט צוֹיֹת:

ח וְעַדֹת לְאַמִּים תִּסּוּבְבֵךְ

וְעֲלִיָּה לְמָרוֹם שׁוֹבָה:

ט יְהוֹה יִדִּין עַמִּים

שֹׁפֵטֵנִי יְהוֹה כְּצַדִּיקִי וּכְתַמִּי עָלַי:

יַגְמַר-נָא רַע וְרַשְׁעִים וּתְכוֹנֵן צַדִּיק
 וּבַחֵן לְבוֹת וּכְלִיזוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק:

יא מִגְנִי עַל-אֱלֹהִים

מִוִּשְׁיַע יִשְׂרָאֵל-לֵב:

יב אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק

וְאֵל זַעַם בְּכָל-יוֹם:

יג אִם-לֹא יִשׁוּב חֲרָבוֹ יִלְטוּשׁ

קִשְׁתּוֹ דָּוָד וַיְכוֹנְנֶה:

יד וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי-מוֹת

חֲצִיו לְדֹלְקִים יַפְעֹל:

טו הִנֵּה יַחְבֵּל-אֹזן

וְהִרָה עֵמֶל וַיִּלְדֵּךְ שֶׁקֶר:

טז בּוֹר כֶּרֶה וַיַּחְפְּרֶהוּ

וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעֹל:

יז יִשׁוּב עֵמֶלוֹ בְּרֵאשׁוֹ

וְעַל קִדְקִדּוֹ חֲמָסוֹ יִרֹד:

יח אֹדָה יִהְיֶה כְּצַדִּיקוֹ

וְאִזְמֶרָה שֵׁם-יְהוָה עֲלִיוֹן: